

4. 7. 2011

B7-0446/2011

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko

v skladu s členom 110(2) poslovnika

o Siriji, Jemnu in Bahrajnu v okviru splošne razmere v arabskem svetu in Severni Afriki

Annemie Neyts-Uyttebroeck, Ivo Vajgl, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake, Sonia Alfano, Niccolò Rinaldi, Louis Michel, Alexander grof Lambsdorffski, Anneli Jäätteenmäki, Frédérique Ries
v imenu skupine ALDE

B7-0446/2011

Resolucija Evropskega parlamenta o Siriji, Jemnu in Bahrajnu v okviru splošne razmere v arabskem svetu in Severni Afriki

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, zlasti resolucije o razmerah v Siriji, Bahrajnu in Jemnu z dne 7. aprila 2011,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966, ki so ga podpisali tudi Sirija, Bahrajn in Jemen,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugem krutem, nečloveškem in ponižujočem ravnanju ali kaznovanju iz leta 1975, ki so jo podpisali tudi Sirija, Bahrajn in Jemen,
- ob upoštevanju smernic EU o zagovornikih človekovih pravic, objavljenih leta 2004 in prenovljenih leta 2008, ter smernic EU o mučenju in drugem krutem, nečloveškem in ponižujočem ravnanju ali kaznovanju, objavljenih leta 2001 in prenovljenih leta 2008,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta 11. marca 2011, 25. marca 2011 ter 23. in 24. junija 2011,
- ob upoštevanju svojega poročila z dne 24. marca 2011 o odnosih EU s Svetom za sodelovanje v Zalivu,
- ob upoštevanju izjav visoke predstavnice/podpredsednice Komisije 9. maja in 9. junija 2011 o omejitvenih ukrepih proti Siriji ter o vztrajnem nasilju in potrebnih reformah v Siriji 6. junija 2011 ter v Jemnu 11. maja, 31. maja 2011 in 3. junija 2011,
- ob upoštevanju izjave generalnega sekretarja Združenih narodov Ban Ki Muna o kaznih, izrečenih proti 21 bahrajnskim političnim aktivistom, borcev za človekove pravice in opozicijskim voditeljem z dne 23. junija 2011,
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice in Komisije z dne 25. maja 2011 o novem odzivu na spremembe v sosedstvu, ki dopolnjuje skupno sporočilo o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja z dne 8. marca 2011,
- ob upoštevanju svoje resolucije o reviziji evropske sosedske politike – južni sklop z dne 7. aprila 2011,
- ob upoštevanju odločitve visoke predstavnice Catherine Ashton z dne 7. junija 2011, da sestavi delovno skupino o južnem Sredozemlju,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o Siriji in Jemnu z dne 20. junija 2011 in pripomb visoke predstavnice Catherine Ashton po srečanju sveta za zunanje zadeve,
- ob upoštevanju izjave varnostnega sveta OZN z dne 24. junija 2011 pred obiskom predstavnikov iz urada visoke komisarke OZN za človekove pravice, v kateri je izrazil

veliko zaskrbljenost zaradi slabšanja varnosti in razmer na humanitarnem področju v Jemnu in pozvala vse strani, naj se v kar največji meri brzdajo in vključijo v politične pogovore,

- ob upoštevanju izdaje naloga za prijetje, ki ga je izdalo Mednarodno kazensko sodišče za libijskega vodjo Moamerja Mohameda Abu Minjara Gadafija (Gadafi), Saifa Al Islama Gadafija in Abdulaha Al Senusija za zločine proti človečnosti (umori in preganjanje), ki naj bi se zgodili po vsej Libiji od 15. februarja 2011 vsaj do 28. februarja 2011 s pomočjo državnega ustroja varnostnih sil,
- ob upoštevanju člena 110(4) svojega poslovnika,

O arabskem svetu

- A. ker je smrt tunizijskega počestnega prodajalca Tarika al Tajiba Mohameda Buazizija 4. januarja 2011 sprožila ljudsko miroljubno revolucijo v Tuniziji, ker je revolucija v Tuniziji navdihnila tudi ljudsko miroljubno revolucijo v Egiptu,
- B. ker je tudi v Libiji, Siriji, Bahrajnu, Jemnu, Jordaniji, Alžiriji in Maroku prišlo do mirnih demonstracij, v katerih je bil izražen klic k svobodi in človeškemu dostojanstvu ter zakonita želja po demokraciji, kot tudi odločna ljudska zahteva po političnih, gospodarskih in socialnih reformah, ki bi pripeljale do pristne demokracije, spoštovanja človekovih in temeljnih pravic, zlasti pravice do izražanja, zmanjšanja socialnih razlik in ustvarjanja boljših gospodarskih in socialnih razmer; ker so bile številne miroljubne demonstracije v tej regiji brutalno in smrtonosno zatrte, izvedena pa so bile tudi množična nezakonita priprtja, zlasti v Libiji, Siriji, Bahrajnu in Jemnu,
- C. ker so 17. junija 2011 ženske v Savdski Arabiji kljub uradni prepovedi vozile avtomobile,
- D. ker je bila Evropska unija v svojem odzivu na spremembe v arabskem svetu, zlasti glede vstaj v Tuniziji, Egiptu in Libiji, počasna in se je včasih obotavljala v nedvoumnem podpiranju zakonitih zahtev ljudstva, kar je imelo slabe posledice za verodostojnost Evropske unije,
- E. ker več kot tri mesece po sprejetju resolucij varnostnega sveta OZN št. 1970 in 1973 Gadafijev režim še vedno nenehno krši svojo dolžnost zaščite libijskih državljanov; ker Evropska unija še vedno ni priznala libijskega prehodnega nacionalnega sveta kot zakonitega predstavnika libijskega ljudstva, je pa vzpostavila predstavništvo v Bengaziju, pa tudi spodbujala stike s prehodnim nacionalnim svetom; ker Evropska unija tesno sodeluje s posebnim odposlancem ZN za Libijo, ki je osrednja točka v procesu politične tranzicije,
- F. ker se je Evropska unija začela usklajevati z OZN, Svetovno banko in drugimi akterji, predvsem regionalnimi organizatorji, pri mobiliziranju svojih virov v pomoč politični tranziciji v Egiptu in Tuniziji ter pri varnostnih razmerah v Libiji,
- G. ker je Evropska komisija predlagala, naj se finančna pomoč poveča do 1242 milijard EUR za zagotavljanje nujnih potreb in v odziv na nove izzive in spremembe, s katerimi se bodo

soočili južni sosedje Evropske unije; ker se dve veji proračunskega organa še vedno nista dokončno odločili o tem predlogu,

- H. ker je v prenovljeni evropski sosedski politiki predvidena ustanovitev evropske ustanove za demokracijo, ki bo podprla razvoj in delovanje dobro ukoreninjene in trajnostne demokracije v evropskem sosedstvu; ker je treba začetnim podpornim ukrepom Evropske unije slediti z izvajanjem predlogov, ki bodo predloženi v prihodnjih letih; v zvezi s tem poudarja, da se morajo nove obveznosti Evropske unije do arabskega sveta in južnega Sredozemlja ustrezno odražati na njenem naslednjem večletnem finančnem okviru,
- I. ker so prihajajoče demokratične volitve v Tuniziji in Egiptu prvi pomembni koraki v tranzicijskem procesu proti demokraciji,

O Siriji

- J. ker sistematično, brutalno in smrtonosno nasilje ni prenehalo že od samega začetka zadušitve miroljubnih demonstracij marca 2011, varnostne sile so se na nadaljevanje protestov odzvale s pobojem več kot 400 civilistov samo v okrožju Dara, več kot 1500 pa jih je bilo ubitih po vsej Siriji,
- K. ker so bile organizacije za človekove pravice obveščene, da so sirijske varnostne sile sistematično pobijale protestnike v Dari; ker je bilo nad pridržanimi protestniki izvajano mučenje in nehumano ravnanje; ker je bilo že zabeleženih 3000 primerov nasilnih izginotij in 11.000 primerov samovoljnega priprtja,
- L. ker so varnostne sile po zasedbi Dare začele celostno vojaško operacijo in množične samovoljne aretacije v mestih v okolici Dare; ker se ocenjuje, da je 12.000 Sircev iz Džisir al Šugura in okoliških področij prečkalo sirsko-turško mejo zaradi strahu pred nasiljem varnostnih sil; ker je Turčija prostovoljno ponudila obsežno humanitarno pomoč in podporo sirijskim beguncem na turško-sirski meji in ker je izrazila veliko zaskrbljenost zaradi napotitve sirske vojaške sile v bližino njene meje; ker so tudi pripadniki sirijske vojske in varnostnih služb dezertirali in poiskali zatočišče v Turčiji,
- M. ker urad visoke komisarke za človekove pravice na ozemlje Sirije ni smel pošiljati osebja, ki bi preučilo domnevne kršitve mednarodne zakonodaje na področju človekovih pravic ter ugotovilo dejstva in okoliščine v zvezi z njimi, s čimer bi preprečili nekaznovanost in zagotovili popolno prevzemanje odgovornosti, ki se zahteva v resoluciji Sveta ZN za človekove pravice z dne 29. aprila 2011,
- N. ker je generalni sekretar Ban Ki Mun obnovil svoje pozive Siriji, naj omogoči misije za ugotavljanje dejstev in humanitarne misije, ki naj bi preiskale sporne dogodke v mesecih protivladnih protestov; ker je le peščica mednarodnih novinarjev dobila dovoljenje za vstop v državo in je pod njenim nadzorom; ker sirske oblasti redno in sistematično ugašajo in napadajo internet in druga komunikacijska omrežja; ker so uporabile družabne spletne mreže za izsleditev in priprtje novinarjev, avtorjev spletnih dnevnikov in protestnikov; ker je Arabska liga obtožila sirske nasilje 14. junija 2011 in poudarila, da arabske države dejavno spremljajo dogajanja v Siriji,
- O. ker je sirske minister za zunanje zadeve po sklepu Evropskega sveta 23. junija 2011, da poveča sankcije proti sirijskim uradnikom in podjetnikom, odgovornim za trajajoče nasilje,

in da uvede sankcije tudi za iranske uradnike zaradi njihove vpletenosti v nasilje v Siriji, izjavil, da bo Sirija umaknila svoje članstvo iz evro-sredozemskega sodelovanja,

O Jemnu

- P. ker so milijoni državljanov v Jemnu od januarja 2011 večinoma miroljubno protestirali; ker so od takrat večinoma varnostne sile ubile na stotine miroljubnih protestnikov, stotine jih je tudi bilo ranjenih; ker so številni vojaški poveljniki, veleposlaniki, ministri in drugi uradniki izrazili podporo protestnikom,
- Q. ker so ženske v doslej največjem številu prvič v zgodovini nastopile med javnim uporom proti izjavi predsednika Saleha, ki je obsodil udeležbo žensk v opozicijskih nemirih aprila 2011, in rekel, da z mešanjem na cesti z moškimi, ki niso njihovi neposredni sorodniki, kršijo tradicionalna jemenska kulturna merila,
- R. ker je Svet za sodelovanje v Zalivu začel izvajati načrt za miroljuben prenos oblasti, ki ga še ni začela izvajati nobena stran, niti predsednik Saleh niti opozicija,
- S. ker je predsednik Saleh zapustil državo, da bi v Savdski Arabiji prejel zdravniško pomoč; ker je Salehov režim še vedno odgovoren za vojaška dejanja proti protestnikom,

O Bahrajnu

- T. ker je vojaško sodišče v Bahrajnu 22. junija 2011 osem opozicijskih aktivistov, vključno s pomembnimi zagovorniki človekovih pravice Abduladijem al Havajem, Hasanom Mušaimo in Abuldžalilom al Singasom obsodilo na dosmrtno, trinajst aktivistov pa na petnajstletno zaporno kazen zaradi „načrtovanja strmoglavljenja vlade“; ker so bili miroljubni protestniki med demonstracijami za reformo ubiti ali je bilo nad njimi izvajano surovo nasilje; ker so bili med nedavnimi demonstracijami za reforme priprti mnogi drugi politični aktivisti, borci za človekove pravice, novinarji in zdravniki, ki so bili po poročanju organizacij za človekove pravice žrtve mučenja, slabega ravnanja in nadlegovanja,
- U. ker mednarodni etični zdravniški kodeks svetovnega zdravniškega združenja v svojem priročniku o zdravniški etiki opredeljuje dolžnosti zdravnikov, kot je nudenje nujne pomoči in upoštevanje načela nediskriminacije, pa tudi dejstvo, da vlade ne bi smele posegati v dolžnosti zdravstvenih delavcev in ne bi smele kaznovati tistih, ki spoštujejo ta mednarodno sprejeta načela,
- V. ker je bilo 47 bahrajnskih zdravnikov in medicinskih sester obtoženih zaradi „ščuvanja k nasilnemu strmoglavljenju režima“, ker so nudili zdravstveno pomoč protestnikom, sodili pa so jim na bahrajnskem vojaškem sodišču; ker je medicinsko osebje ravnalo v skladu s poklicno etiko in je zdravilo ranjence; ker je bilo zdravnikom in medicinskim tehnikom nasilno preprečeno, da bi nudili pomoč miroljubnim protestnikom in so pri tem nekateri tudi umrli; ker je bil dostop do bolnišnic med protesti za reformo onemogočen, pacienti v bolnišnicah pa so bili žrtve mučenja, zlasti v zdravniškem kompleksu Salamanija,
- W. ker se je na pobudo kralja Hamada bin Eise Al Khalifa začelo posvetovanje v zvezi z nacionalnim dialogom,

X. ker so bile na zahtevo bahrajnske vlade v Bahrajn napotene tuje sile po vodstvom Sveta za sodelovanje v Zalivu, od teh jih je vsaj 4000 iz Savdske Arabije,

Arabski svet:

1. pozdravlja odločitve o demokratičnih spremembah, ki se zdaj začenjajo uresničevati:
 - sprejetje začasne ustave Egipta na referendumu,
 - napredek pri odpiranju demokratičnemu procesu z več kot 70 strankami, ki so se udeležile volitev v Tuniziji,
 - ratifikacija rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, ki jo je Tunizija opravila 24. junija 2011,
 - napoved glavnih elementov ustave Maroka in njeno sprejetje z večinskim glasovanjem na referendumu, ki se ga je udeležil velik del maroških volivcev,
 - ponovni prevzem obveze za izvedbo političnih reform, tudi revizijo ustave v Jordaniji,
 - ter odprava izrednih razmer in načrtovane ustavne reforme v Alžiriji;
2. v celoti sprejema sklepe Sveta o evropski sosedski politiki, kot so bili sprejeti 20. junija 2011; pričakuje, da bo Evropska komisija čim prej začela izvajati novo sosedsko politiko, pri čemer se bo v celoti posvetovala z Evropskim parlamentom, da bi pokazala pristno predanost Evropske unije demokratični in gospodarski tranziciji za prebivalce v njenem sosedstvu;
3. ponovno poziva Gadafija, naj nemudoma odstopi; priznava prehodni nacionalni svet za zakonitega predstavnika libijskega ljudstva, odločno podpira vojaško posredovanje članic Nata in Sveta za sodelovanje v Zalivu, ki bo zagotovilo kar največjo varnost libijskega ljudstva, ter odločno podpira prihodnjo pot Libije k demokraciji;
4. ugotavlja, da so dogodki v arabskem svetu jasni pokazatelj, da bi Evropska unija morala razviti stike z njihovim ljudstvom, ne pa z vodilno elito, še manj pa s trinogi, če želi postati verodostojna akterka;
5. poudarja, da morajo biti okrepljena prizadevanja Evropske unije v zvezi z južnim sosedstvom pogojena z večjim spoštovanjem človekovih pravic in pravne države; poudarja, da se mora obnovljena obveza Evropske unije odražati v višji in bolj ciljno usmerjeni pogojeni finančni pomoči (tako imenovani pristop več za več in manj za manj), v pravih obetih za neomejen dostop do trga in za prihodnjo integracijo z Evropsko unijo ter okrepljenimi strategijami za mobilnost, tudi z odpravo vizumskih omejitev, ki se ne smejo obravnavati zgolj z vidika nezakonite migracije, ampak morajo tudi delovati v smeri izboljšanih medosebnih stikov;
6. poziva Komisijo, naj v celoti in učinkovito uporabi podporo, ki jo zagotavljajo evropski instrument sosedstva in partnerstva, evropski instrument za demokracijo in človekove pravice ter instrument za stabilnost;
7. poziva, naj se pravočasno vzpostavi evropska ustanova za demokracijo, če bo dokazano, da bo ustvarila dodano vrednost in da je potrebna; pričakuje, da bo to novo orodje v

skladu z obstoječimi instrumenti in strukturami ter da bo ugodno vplivalo na demokracijo in razmere na področju človekovih pravic v južnem in vzhodnem sosedstvu; poziva Komisijo in Svet, naj nemudoma preučijo, kolikšno dodatno vrednost bi imela evropska ustanova za demokracijo in naj posledično v sodelovanju z Evropskim parlamentom pripravi predloge za njeno zasnovu in delovanje;

8. podpira prenovljeno evropsko sosedsko politiko, ki ima za cilj nadaljevanje podpore demokratičnim spremembam in civilne družbe, ki so posledica sedanjih zgodovinskih dogodkov v tej regiji; poziva Evropsko unijo, naj podpre in pomaga demokratičnim procesom v sredozemski regiji in na območju Zaliva, da bi zagotovila udeležnost vseh državljanov v političnem življenju, zlasti žensk, ki so imele poglavitno vlogo pri zahtevah po demokratičnih spremembah;
9. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj spremljajo in varujejo svobodo izražanja ljudi in svobodo tiska, tako zunaj spleta kot na njem, kot so na primer prost dostop do informacij in komunikacij ter necenzuriran dostop do interneta (internetna svoboda), ki so temeljne pravice, nujne za zagotavljanje preglednosti in odgovornosti v javnem življenju;
10. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj uskladijo svoje politike do držav južnega Sredozemlja, da bi upoštevale pravila ravnanja Evropske unije o izvozu orožja;
11. poziva Evropsko komisijo in Evropski svet, naj primere držav južnega Sredozemlja obravnavata posamično, pri čemer je treba nagraditi napredek na področju demokracije, svobodnih in pravičnih volitev ter predvsem človekovih pravic; meni, mora Evropska unija razglasiti, da je pripravljena v razumnem roku izboljšati kakovost odnosov z Egiptom in Tunizijo, zlasti z bolj poglobljenim gospodarskim sodelovanjem, kar bi dokazalo evropsko predanost demokratičnim spremembami v teh državah;
12. poziva Evropsko komisijo, naj zelo pozorno in natančno preuči humanitarne potrebe prehodnega nacionalnega sveta Libije;

O Siriji

13. najostreje obsoja uporabo množičnega smrtonosnega in brutalnega nasilja nad miroljubnimi protestniki in humanitarne posledice, ki so jih imele zasedbe številnih mest, kot sta Dara in Džisir Al Šugur; ostro obsoja resnost in število kršitev človekovih pravic, ki so jih storile sirske oblasti, tudi izvensodne poboje, obsežna samovoljna priprtja, izginotja in hudo mučenje, zlasti otrok in žensk;
14. meni, da lahko te razširjene in sistematične kršitve obveznosti Sirije po mednarodnem pravu človekovih pravic pomenijo zločine zoper človečnost; v zvezi s tem odločno podpira vsa prizadevanja urada visoke komisarke OZN za človekove pravice, da razišče vse domnevne kršitve človekovih pravic s strani sirske varnostne sil, da bi tako storilci odgovarjali za nasilje, ter poziva sirske oblasti, naj popolnoma sodelujejo in omogočijo neoviran dostop do urada visoke komisarke in drugih mehanizmov OZN;
15. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj izrecno izjavi, da predsednik Bašar al Asad ni več zakoniti vodja sirskega ljudstva;

16. poziva visoko predstavnico/podpredsednico in države članice EU, naj še naprej sodelujejo z mednarodnimi partnerji za obsodbo represije v Siriji s strani varnostnega sveta OZN in za to, da bi sirske oblasti prevzele svojo odgovornost za zaščito sirskega prebivalstva; meni, da bi moral varnostni svet OZN predati preiskavo razmer v Siriji Mednarodnemu kazenskemu sodišču, da bi bilo zadoščeno pravičnosti za sirske prebivalstvo in da bi preprečili dodatne žrtve; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj se izrecno sklicuje na to;
17. poziva generalnega sekretarja OZN, naj nemudoma imenuje posebnega odposlanca v Sirijo, in zahteva, naj mu bo omogočen neoviran dostop po vsej državi z nalogo, da poroča varnostnemu svetu OZN in da mu predlaga ustrezne ukrepe;
18. poziva sirske oblasti, naj nemudoma končajo vse oblike pretiranega nasilja nad protestniki in naj takoj izpustijo vse pridržane demonstrante, novinarje, zagovornike človekovih pravic in politične zapornike, ki so še vedno zaprti, kljub temu, da je predsednik Al Asad nedavno napovedal pomilostitev; poziva sirske oblasti, naj neodvisnim in mednarodnim medijem dovolijo takojšen in neoviran dostop;
19. obžaluje dejstvo, da se sirske oblasti niso odzvale na pozive, naj takoj ustavijo nasilje, izpolnijo obveznosti in začnejo smiselne reforme;
20. poudarja, da je treba proces prehoda k demokratičnemu upravljanju, spoštovanju človekovih pravic in pravni državi osnovati na verodostojnih in vključujočih pogovorih, ki bodo vključevali vse demokratične sile in akterje civilne družbe, da bi se začele prodorne demokratične reforme, tudi odprava izrednega stanja, konec monopola stranke Bath v sirske družbi in da bi bilo mogoče organizirati svobodne in pravične volitve;
21. izraža odločno podporo boju Sircev za svobodo, demokratične reforme in konec avtoritarnega režima; v zvezi s tem poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, Svet in Komisijo, naj podprejo opozicijske sile, tudi takšne, kot je nacionalna koalicija, ki izražajo pričakovanja in zahteve po podpori sirske revolucije;
22. meni, da sedanja brutalna represija v Siriji resno ogroža notranjo in regionalno ravnovesje in da te razmere vplivajo na sosednje države; zelo je zaskrbljen zaradi poročil o vojaških dejavnostih na mejah in o tisočih ljudi, ki so se premaknili v Turčijo in Libanon zaradi nasilja v Siriji; poziva sirske organe, naj humanitarnim agencijam nemudoma omogočijo brezpogojen dostop do ogroženih območij;
23. izraža pohvalo turški politiki, ker ohranja odprte meje za sirske begunce, pa tudi dejavnosti podpore in sprejemanja, ki so bile hitro organizirane z mobilizacijo virov Rdečega polmeseca v regiji Hataj; poudarja, da mora Turčija s pomočjo visokega komisarja OZN za begunce in Rdečega polmeseca osebam, ki bežijo iz Sirije, nuditi osnovne storitve brez diskriminacije na osnovi narodnosti, vere ali podobnega;
24. poziva Svet in Komisijo, naj nemudoma pomagata turškim in libanonskim oblastem pri prizadevanjih za nadzor humanitarne krize na njihovih mejah s Sirijo;

25. je seznanjen z vlogo posrednika, ki so jo prevzele turške oblasti v odnosih s sirskimi oblastmi, pri čemer poskušajo ustaviti stopnjevanje nasilja in vzpostaviti politični dialog, ki bo privedel do verodostojnih reform; v zvezi s tem poziva Svet, Komisijo in Turčijo, naj sodelujejo pri dosegu diplomatske in miroljubne rešitve sirskega zloma;

Jemen

26. izraža zaskrbljenost zaradi razmer v Jemnu in poziva vse udeležence, naj ustavijo nasilje, spoštujejo človekove pravice in spoštujejo trajno premirje; ponovno opozarja, da je treba nujno zagotoviti nemoteno in vključujočo tranzicijo v skladu s pobudo Sveta za sodelovanje v Zalivu;

27. poziva predsednika Saleha naj mirno, prek ustavnih institucij prenese svoje pristojnosti; poziva Svet, naj oceni, ali naj sankcionira režim predsednika Saleha, če do prenosa pristojnosti ne bo prišlo; poziva vse strani, tudi opozicijo, naj za miren politični prehod ravnajo odgovorno ter se nemudoma vključijo v konstruktiven dialog ter vanj vključijo vse strani in gibanja, ki zastopajo jemensko ljudstvo;

28. poziva Svet, naj nemudoma sklene o svežnju sankcij proti Salehovemu režimu, ki nadaljuje z nasilnim zatiranjem ljudske vstaje;

29. poudarja, da je v Jemnu treba zagotoviti nemoten in vključujoč politični prehod v skladu s pobudo Sveta za sodelovanje v Zalivu, da bi tako zadovoljili legitimne interese vseh prebivalcev Jemna;

30. poudarja, da je resno zaskrbljen zaradi posledic trenutnega političnega zastoja za humanitarne razmere v Jemnu, med drugim za tisoče notranje razseljenih oseb, ki bežijo pred spopadi;

31. pozdravlja napovedano misijo urada visoke komisarke za človekove pravice in spodbuja vlado Jemna, naj ji zagotovi prost in neoviran dostop do države, za katero so obljubili, da bodo omogočili misijo; pozdravlja medregijsko izjavo o Jemnu, ki jo je podal Svet za človekove pravice, in z zanimanjem pričakuje dialog med njegovim 18. zasedanjem;

32. v celoti podpira druge mednarodne partnerje pri njihovem zagotavljanju pomoči in potrebne politične podpore za politični prehod v Jemnu;

O Bahrajnu

33. poziva bahrajnske oblasti, naj spremenijo smrtno obsodbo Alija Abdulaha Hasana al Sankisa in Abdulaziza Abdulride Ibrahima Huseina; bahrajnske oblasti tudi poziva, naj uvedejo *de facto* moratorij za smrtno kazen;

34. poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi vseh miroljubnih demonstrantov, tudi političnih aktivistov, novinarjev in zagovornikov človekovih pravic ter 47 zdravnikov in medicinskih sester, ki so bili nezakonito pridržani, ker so opravljali svojo poklicno dolžnost, kot je opredeljeno v ženevski konvenciji; je močno zaskrbljen zaradi dosmrtn

ječe, izrečene osmim opozicijskim aktivistom, in kazni trinajstih drugih oseb, ki so bile obsojene na 15 let ječe;

35. poziva, naj se nemudoma in brezpogojno izpustijo vsi miroljubni protestniki, tudi politični aktivisti, novinarji in zagovorniki človekovih pravic, med katere sodijo tudi Abduladi al Havaja, Hasan Mušaima in Abuldžalil al Singas ter 47 bahrajnskih zdravnikov in medicinskih tehnikov, ki so opravljali svojo poklicno dolžnost; izraža ostro kritiko zaradi sojenja civilistom pred vojaškim sodiščem; izraža veliko zaskrbljenost zaradi obsodb na dosmrtno ječo, ki so bile izrečene 8 aktivistom opozicije in 13 osebam, ki so jim bile dosojene kazni do 15 let zapora, pa tudi zaradi poročanja o zlorabah v priporih, onemogočenega dostopa do pravne pomoči in izsiljenih priznanj; poudarja, da je obnovev zaupanja v bahrajnsko vlado bistven pogoj za pravičen, vključujoč in pomenljiv nacionalni dialog;
36. je seznanjen z odločitvijo bahrajnskega kralja z dne 29. junija 2011 o oblikovanju neodvisne komisije za preiskavo in poročanje o dogodkih s februarja in marca 2011 v Bahajnu; z zanimanjem pričakuje končno poročilo te komisije, ki bo pripravljeno ob koncu oktobra 2011;
37. odločno podpira odločitev kralja Hamada, da se s 1. junijem odpravijo izredne razmere v državi, in poziva, naj se ta odločitev dosledno spoštuje, naj se ne izvaja nasilje nad demonstranti, naj se spoštuje njihova pravica do zbiranja in svobode izražanja ter zagotovi njihova varnost;
38. ponovno poziva k takojšnjem umiku tujih enot iz Bahrajna;
39. odločno poziva bahrajnsko vlado, naj zagotovi dosledno spoštovanje verske svobode v državi;
40. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, državam članicam delegacije Magreba in Mašreka ter Sveta za sodelovanje v Zalivu ter Svetu Združenih narodov za človekove pravice.